

Kaip aš
gyvenu mamos
gimdoje?

Tu plūduvai maišelyje,
pilname šilto vandens,
o aplinkui tarsi didžiulis
būgnas aidējo tavo mamos
širdies plakimas.

Ar būdamas
ten galējau
girdēti?

Taip, tu galējai girdēti
savo mamos balsā.
Galējai klausytis muzikos.

Ar galējau
judēti?

Galējai plaukioti. Kartais
gurkštelēdavai vandens,
kuriame plaukiojai, ir
imdavai žagsēti!

Čia vandens maišelis, kuriame plūduvai;
jis vadinamas amnionu, arba vandenmaišiu,
ir saugojo tave nuo sutrenkimų bei bakterijų.

Netrukus apsiversi
galva žemyn ir
užimsi gimti tinkamą
padėtį.

Maždaug po devynių mėnesių tavo mama pajuto, kaip jos pilvas įsitempia, paskui vėl atsipalaiduoja. Susitraukimai po truputį stiprėjo. Tai buvo tavo gimimo, vadinamojo gimdymo, pradžia.

Kokio didumo tada buvau?

Kūdikiai būna įvairaus dydžio, bet veikiausiai buvai maždaug toks kaip triušis.

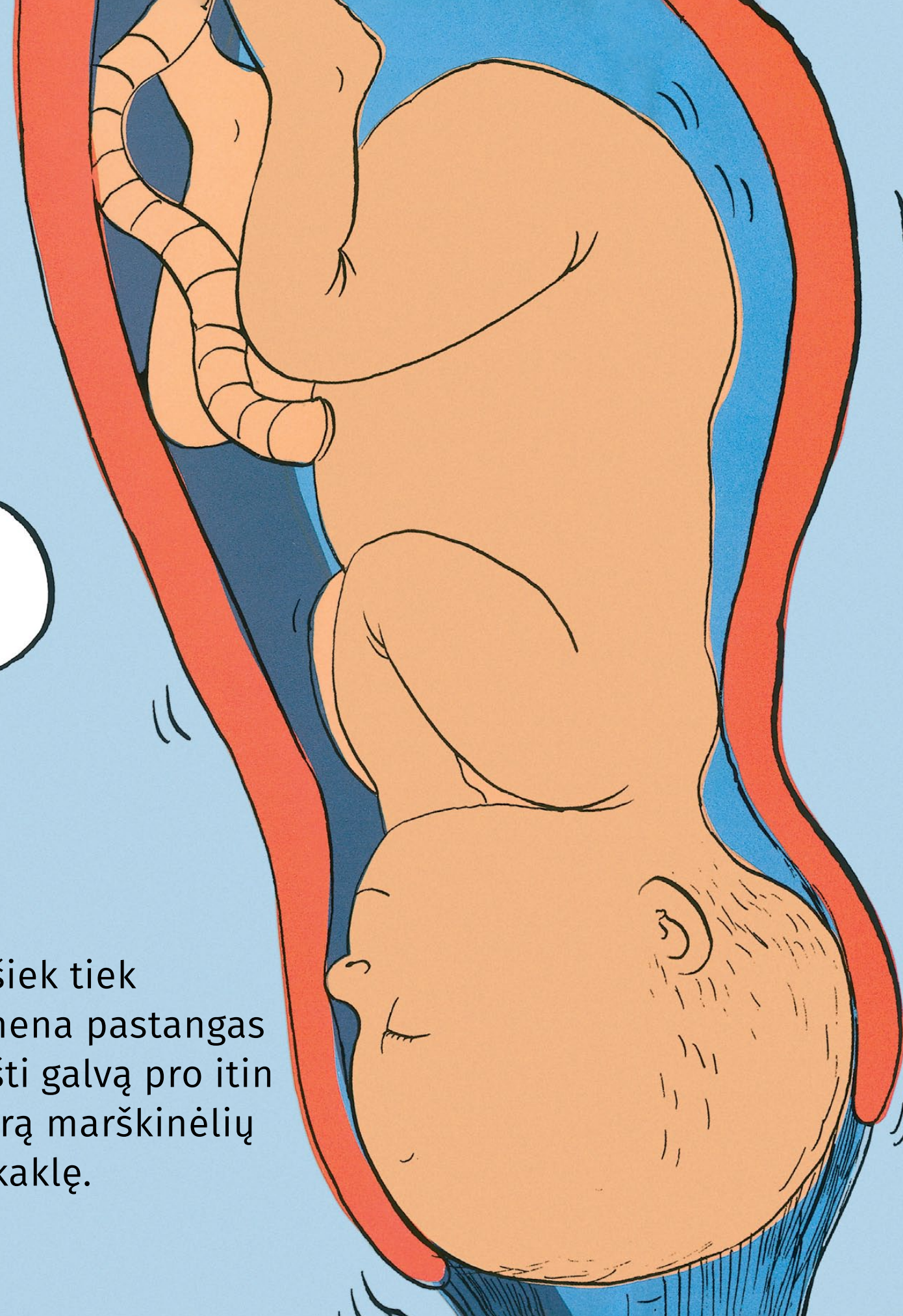

Pilvo susitraukimai, kuriuos jautė tavo mama, vadinami sąrėmiais. Jie gali prasidėti likus dar daug laiko iki gimdymo.

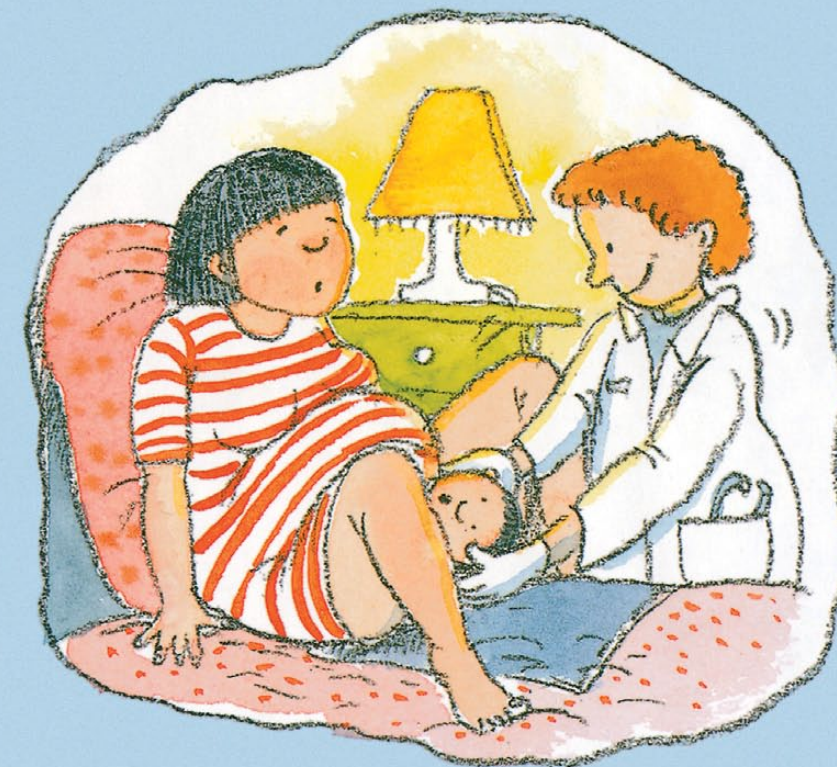
Ar gimti
sunku?

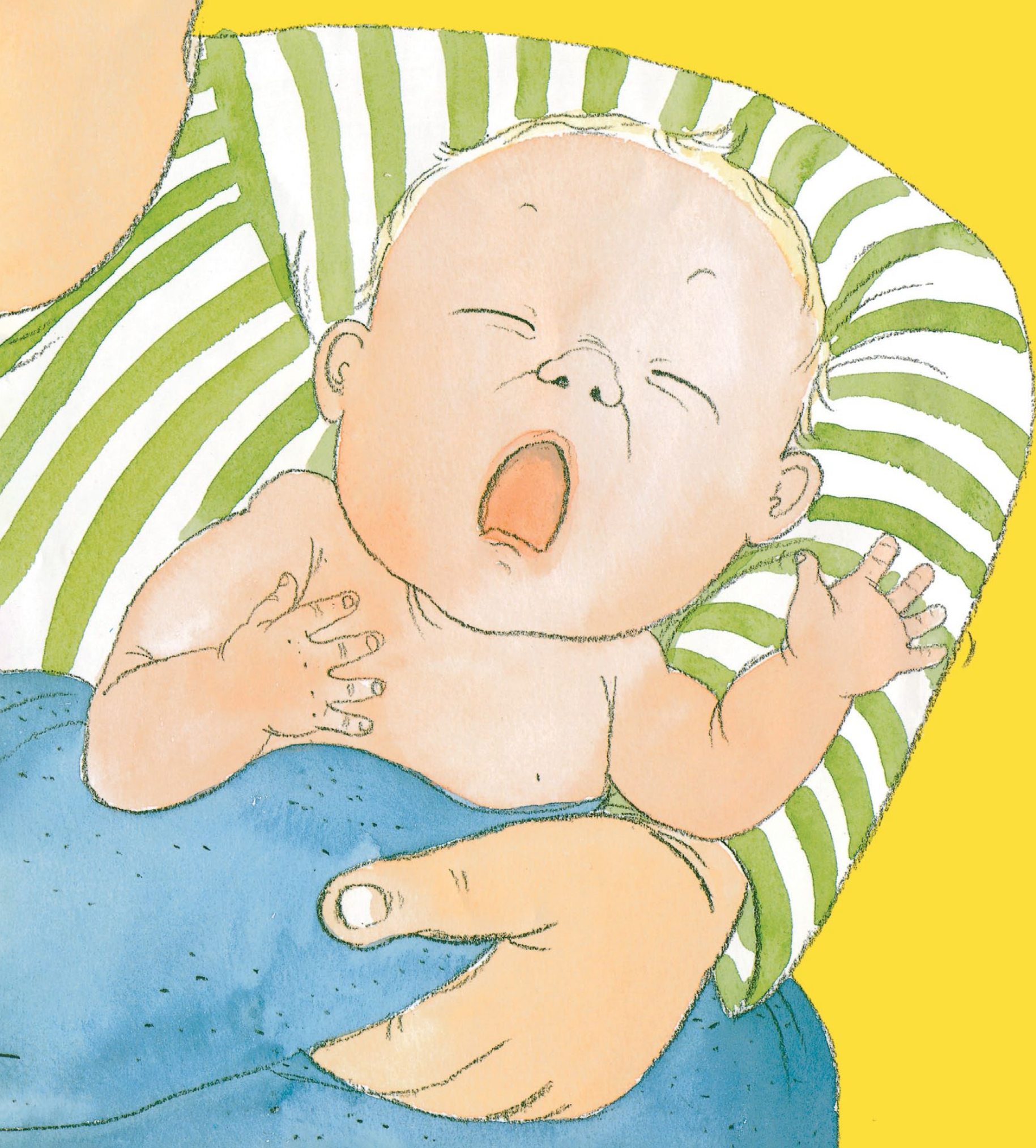
Tai šiek tiek
primena pastangas
iškišti galvą pro itin
siaurą marškinėlių
apykaklę.

Tu buvai išstumtas iš savo
mamos gimdos. Šilto vandens
balionas, kuriame plūduriavai,
staiga susprogo! Ir palengva buvai
išstumtas į pasaulį.

Kartais kūdikis negali taip gimti,
tada gydytojas suleidžia mamai
vaistų, kad neskaudėtų, pilve padaro
nedidelę angą ir išima kūdikį – tai
vadinama Cezario pjūviu.

Pirmiausia visi apžiūrėjo, kas esi –
berniukas ar mergaitė! Tada kažkas
nukirpo tau bambagyslę ir tavo
pasvėrė.

Ką aš tada
dariau?

Verkei. Galbūt norėjai grįžti atgal
į tą šiltą vietelę ir pasiklausyti
savo mamos širdies plakimo, o gal
tiesiog taip norėjai pasisveikinti!